

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/13/2017
Identifikačné číslo spisu: 4612010014
Dátum vydania rozhodnutia: 17.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4612010014.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 17. júla 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Ing. I. T. pre zločin nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 6. októbra 2016, sp. zn. 4To/38/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. I. T. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 10. apríla 2013, sp. zn. 1T/6/2012, bol obvinený Ing. I. T. uznaný vinným zo spáchania v bode 1/ zo zločinu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 odsek 1, odsek 2 písmeno c/, odsek 4 Trestného zákona, v bode 2/ zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona na tom skutkovom základe že:

1/ ako štatutárny zástupca neziskovej organizácie Nemocnica Topoľčany n. o. so sídlom Topoľčany, Pavlova 17, IČO: 37971981, v deň splatnosti miezd, dňa 15.03.2010 v Topoľčanoch, nevyplatil svojim 595-tim zamestnancom mzdy vo výške 178.305,63 Eur tak, ako na to mali podľa pracovných zmlúv nárok, ale dal pokyn iba na výplatu záloh plošne po 300 Eur pre každého zamestnanca, hoci dňa 15.03.2010 na účtoch neziskovej organizácie disponoval finančnými prostriedkami v objeme 701.706,38 Eur a v pokladni v objeme 1.408,91 Eur, ktoré nevyhnutne nepotreboval na zabezpečenie činnosti neziskovej organizácie, keďže táto od 01.03.2010 prakticky prestala byť poskytovateľom zdravotnej starostlivosti v objekte Nemocnice v Topoľčanoch, čím takto spôsobil bývalým zamestnancom Nemocnice Topoľčany, n. o. škodu vo celkovej výške 178.305,64 Eur,

2/ ako štatutárny zástupca neziskovej organizácie Nemocnica Topoľčany, n. o. so sídlom Topoľčany, Pavlova 17, IČO: 37971981, neodviedol v dňoch splatnosti, dňa 30.01.2010 a 31.03.2010 poistné za zamestnancov Sociálnej poisťovni, pobočka Topoľčany, zrazené z miezd zamestnancov vo finančnom objeme 34.594,40 Eur za december 2009 a vo finančnom objeme 33.780,60 Eur za február 2010, hoci nezisková organizácia disponovala finančnými prostriedkami na úhradu tohto poistného.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému uložený podľa § 214 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky, ktorého výkon súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určil obvinenému skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd poškodených citovaných vo výroku rozsudku odkázal na občianske súdne konanie.

Proti vyššie citovanému rozsudku v zákonnej lehote podali odvolania prokurátor Okresnej prokuratúry Topoľčany vo výroku o treste, ako aj obvinený Ing. I. T., vo výrokoch o vine a treste, o ktorých rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením zo 6. októbra 2016, sp. zn. 4To/38/2016, tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolania obvineného a prokurátora zamietol.

Proti druhostupňovému rozsudku podal obvinený v zákonnej lehote dovolanie prostredníctvom obhajcu z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dôvodil tým, že skutky, z ktorých bol obvinený uznaný vinným, boli v rozpore so stavom vecí a zákonom právne posúdené ako dokonané trestné činy v bode 1/ a v bode 2/ napadnutého rozsudku. Podľa názoru obvineného súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil subjektívnu stránku trestného činu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 Trestného zákona a trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania je podľa obvineného nepochybné, že nebola naplnená skutková podstata trestného činu nevyplatenia mzdy a odstupného, nakoľko bolo preukázané, že v deň splatnosti miezd peňažné prostriedky, ktoré boli vedené na jednotlivých peňažných účtoch nevyhnutne boli charakteru čo do rozsahu a obsahu, ktoré nezisková organizácia Nemocnica Topoľčany, n. o. (zamestnávateľ) potrebovala na zabezpečenie chodu a činnosti ako zamestnávateľa v predmete poskytovania zdravotnej starostlivosti. Nestotožnil sa právnym posúdením súdu prvého stupňa, že finančné prostriedky Nemocnice Topoľčany, n.o. neboli nevyhnutne potrebné na zabezpečenie činnosti, t.j. na zabezpečenie poskytovania zdravotnej starostlivosti, nakoľko organizácia prakticky prestala poskytovať zdravotnú starostlivosť. Dôvodil tým, že v prvom rade finančné prostriedky boli viazané na účte organizácie vo vzťahu k už existujúcim záväzkom, ktoré vznikli organizácii výlučne v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti ku dňu splatnosti miezd. V tejto súvislosti poukázal na závery znaleckého dokazovania z odboru ekonomika - Ing. Gabriely Šulákovovej a znaleckého posudku znaleckej organizácie PP Consult, a.s., ktorí zhodne skonštatovali, že záväzky vzhľadom na ich povahu ku dňu 28.02.2010, resp. 15.03.2010, prevyšovali finančný majetok a peňažné prostriedky na účte organizácie, a preto organizácia nedisponovala dostatkom disponibilných finančných prostriedkov na úhradu miezd v rozhodnom období.

Poukazoval na rozhodnutia súdov o nezákonnej výpovedi z nájmu zo strany VUC Nitra a vyslovil názor, že ako štatutár organizácie správne inicioval súdne konania v predmete ochrany práv organizácie s cieľom zvrátiť nezákonný stav tak, aby bola zachovaná prevádzka nemocnice, na ktorú prevádzku mala organizácia všetky dostupné práva v predmete licencie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti. Zdôraznil, že nevedel, v akom rozsahu súdy priznajú organizácii predbežnú ochranu, a preto v období január - február 2010 urobil rozhodnutia tak, aby v prípade, ak súdy priznajú predbežnú ochranu organizácií vo vzťahu k prevádzke a poskytovanej zdravotnej starostlivosti, aby táto mohla byť súbežne zo strany organizácie poskytovaná za súčasného plnenia záväzkov voči dodávateľom a potrebných peňažných prostriedkov na jednotlivé úhrady miezd, odvodov a pod. Tomu zodpovedalo aj jeho rozhodnutie vyplatiť zamestnancom za mesiac február 2010 zálohy na mzdách a príslušné odvody (plošne). Ak by štatutár mal v úmysle nevyplatiť mzdy zamestnancom za mesiac február 2010, nepochybne by tak učinil vo vzťahu k celému rozsahu miezd. Ďalej namietal, že súd skutok v bode 1/ nesprávne právne posúdil aj z hľadiska naplnenia materiálnej stránky. Vzhľadom na závažnosť konania, mal byť skutok sudom posúdený ako nepatrný podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona.

Na základe uvedeného navrhol, aby Najvyšší súd SR rozhodol tak, že rozsudkom Okresného súdu v Topoľčanoch zo dňa 10.04.2013, sp. zn. 1 T/6/2012, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 06.10.2016, sp. zn. 4To/38/2016, bol porušený zákon v ustanoveniach § 214 Trestného zákona, § 277 Trestného zákona, § 9 ods.2 Trestného zákona, § 8 Trestného zákona, § 15 Trestného zákona, a § 2 ods. 12 Trestného poriadku, § 322 ods. 3 Trestného poriadku a zároveň zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a krajského súdu a aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a prikázal Krajskému súdu v Nitre, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa prokurátorka Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch vyjadrila podaním z 31.1.2017, v ktorom uviedla, že v konaní súdu druhého stupňa nedošlo k pochybeniam uvedeným v dôvodoch dovolania obvineného. V trestnej veci obvineného bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, ktoré viedlo k skutkovým zisteniam preukazujúcim vinu obvineného v oboch bodoch rozsudku. Je jednoznačne toho názoru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané zavinenie obvineného vo forme úmyselného konania a tiež má za to, že nebol naplnený materiálny korektív a miera závažnosti skutkov bola vysoká. Preto navrhla, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhaju (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na úvod poznamenáva, že obžalovaný Ing. I. T. bol v tomto konaní najskôr rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 1 T 6/2012, z 10. apríla 2013 uznaný za vinného zo spáchania zločinu nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. v súbehu so zločinom neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na skutkovom základe tam uvedenom. Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému podľa § 214 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obvinenému určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky. Zároveň podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodených s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Na základe odvolania obvineného (proti výrokom o vine a treste) a prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany (proti výroku o treste) vo veci konal ako odvolací súd Krajský súd v Nitre, ktorý rozsudkom, sp. zn. 4 To 84/2013, zo dňa 12. decembra 2013 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. f/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného Ing. I. T. vinným zo spáchania prečinu nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. (skutok v bode č. 1/ rozsudku) v súbehu so zločinom nedovedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (skutok v bode č. 2/ rozsudku) na skutkovom základe tam uvedenom. Za spáchanú trestnú činnosť Krajský súd v Nitre obvineného odsúdil podľa § 277 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. (po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 36 písm. j/ Tr. zák. a po zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h/ Tr. zák.), § 41 ods. 2 Tr. zák. (v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. US 106/2012, z 28. novembra 2012 uverejneného pod číslom 428/2012 Z.z.) a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. na úhrnný trest odňatia

slobody 2 (dva) roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa výkon trestu obvinenému podmienične odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil súd skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Proti uvedenému právoplatnému rozhodnutiu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4 To 84/2013, zo dňa 12. decembra 2013, podal generálny prokurátor dovolanie v neprospech obvineného z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ a písm. i/ Tr. por. Generálny prokurátor v rámci svojho písomného vyjadrenia doručeného prvostupňovému súdu dňa 4. augusta 2014 poukázal na ustanovenie § 214 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák., § 277 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. (v znení účinnom do 30. septembra 2012), § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák., § 124 ods. 1 Tr. zák., pričom uviedol, že týmito ustanoveniami sa Krajský súd v Nitre pri svojom rozhodovaní dôsledne neriadil, nakoľko výrokom o vine obsiahnutých v rozsudku Krajského súdu v Nitre bol porušený zákon v ustanovení § 214 ods. 1, ods. 2, písm. c/, ods. 4 Tr. zák. a § 277 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 124 ods. 1 Tr. zák. v prospech obvineného Ing. I. T., ktorý zakladá dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku. Výrokom o treste bol porušený zákon v ustanovení § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák.

Generálny prokurátor svoj názor odôvodnil tým, že poukázal na ustanovenia § 124 ods. 1 Tr. zák., z ktorého definície vyplýva, že pojem škoda je v trestnom práve potrebné vykladať širšie než len ako ujmu na majetku alebo reálny úbytok na majetku poškodeného, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom. Vzhľadom na skutkový stav zistený a ustálený v skutkovej vete rozsudku Krajského súdu v Nitre je zrejmé, že odsúdený ako štatutárny zástupca nevyplátil 595-tím zamestnancom Nemocnice Topoľčany, n.o., mzdy vo výške 178 305,63 € (skutok v bode 1/ rozsudku) a neodviedol za zamestnancov poistné pobočke Sociálnej poisťovni zrazené z miezd zamestnancov vo výške 34 594,40 € za mesiac december 2009 a v sume 33 780,60 € za mesiac február 2010 (skutok v bode 2/ rozsudku), čím zabezpečil v prípade oboch skutkov svojím konaním Nemocnici Topoľčany, n.o., prospech predstavujúci výšku nevyplatených miezd a neodvedeného poistného, a to v príčinnej súvislosti s konaním, ktoré napĺňa zákonné znaky skutkových podstát predmetných trestných činov tak, ako je to určené ustanovením § 124 ods. 1 Tr. zák. Na druhej strane 595 zamestnancov ostalo v kritickom období bez príjmu, a to bez akéhokoľvek zákonného dôvodu, pričom uvedenými prostriedkami nemohli disponovať, čím bola spôsobená škoda na ich majetku.

Generálny prokurátor poukázal na znenie § 214 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. podľa ktorého, kto ako štatutárny orgán právnickej osoby alebo fyzická osoba, ktorá je zamestnávateľom, alebo ich prokurista nevypláti svojmu zamestnancovi mzdu, plat, alebo inú odmenu za prácu, náhradu mzdy alebo odstupné, na ktorých vyplatenie má zamestnanec nárok, v deň ich splatnosti, hoci v tento deň mal peňažné prostriedky na ich výplatu, ktoré nevyhnutne nepotreboval na zabezpečenie činnosti právnickej osoby alebo činnosti zamestnávateľa, ktorý je fyzickou osobou, alebo vykonáva opatrenia smerujúce k zmareniu vyplatenia týchto peňažných prostriedkov, spácha uvedený čin viac ako desiatim zamestnancom a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu, potrestá sa odňatím slobody na sedem až dvanásť rokov.

Navyše v prípade kvalifikovaných skutkových podstát trestného činu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 2 písm. a/, ods. 3, ods. 4 Tr. zák., zákon predpokladá spôsobenie väčšej škody, značnej škody a škody veľkého rozsahu. Preto, ak by sa akceptoval právny názor krajského súdu citované ustanovenia predstavujúce kvalifikovanú skutkovú podstatu daného trestného činu, by boli neaplikovateľné, nakoľko mzda, plat alebo iná odmena za prácu, náhrada mzdy alebo odstupné, na ktorých vyplatenie má zamestnanec nárok, budú vždy predstavovať nároky zamestnanca vyplývajúce z jeho pracovnoprávneho alebo obchodnoprávneho vzťahu. Takáto interpretácia zákona určite nebola zámerom zákonodarcu, ktorý prostriedkami trestného práva chráni pred nevyplatením príslušnej mzdy a odstupného. Okrem toho odôvodnenie postupu obvineného ako manažérskeho rozhodnutia nie je možné považovať za adekvátne a zákonné, pričom rovnaký záver platí v prípade kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 3 Tr. zák., kde sa vyžaduje spôsobenie značnej škody a nezrazenie a neodvedenie poistného na sociálne poistenie a príspevku na starobné dôchodkové sporenie zamestnávateľom predstavuje povinnosti, ktoré vyplývajú zo zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, avšak krajský súd dospel k záveru, že

trest odňatia slobody, ktorý má byť uložený obvinenému v rámci zákonnej sadzby, by bol neprimerane prísny a nesplnil by účel z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie. Preto pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu. Krajský súd však takýto postup, ktorý je postupom mimoriadnym, presne viazaným na splnenie zákonom určených podmienok prakticky žiadnym spôsobom neodôvodnil. Generálny prokurátor je toho názoru, že vzhľadom k tomu, že došlo k zmene právnej kvalifikácie aj ku zmene uloženého trestu, odkaz na dôvody prvostupňového rozsudku nemožno akceptovať a uložený trest treba považovať za neprimerane mierny.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa dovolateľ vyjadril, že konanie obvineného, ktoré jednoznačne viedlo k zadováženiu prospechu pre neziskovú organizáciu, ktorej bol štatutárnym orgánom, a teda s poukazom na § 214 ods. 1 posledná veta Tr. zák. bolo potrebné v prípade skutku v bode 1/ rozsudku krajského súdu tento právne posúdiť ako zločin nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák., nakoľko obžalovaný ako štatutárny orgán právnickej osoby nevyplatil svojmu zamestnancovi mzdu, náhradu mzdy, na ktorých vyplatenie mal zamestnanec nárok v deň ich splatnosti, hoci v tento deň mal peňažné prostriedky na ich výplatu, ktoré nepotreboval na zabezpečenie činnosti právnickej osoby, čin spáchal voči viac ako desiatim zamestnancom a spôsobil ním škodu veľkého rozsahu, pričom skutok v bode 2/ rozsudku Krajského súdu mal byť právne posúdený ako zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., nakoľko obvinený zadržal a neodviedol určenému príjemcovi poistné na sociálne poistenie a príspevok na starobné dôchodkové sporenie, ktoré zrazil podľa zákona, čím spôsobil značnú škodu. Ďalej dôvodil, že v rámci takto ustálenej právnej kvalifikácie skutkov mal byť obvinenému uložený trest a s poukazom na ustanovenie § 287 Trestného poriadku a § 288 Trestného poriadku malo byť rozhodnuté o uplatnenom nároku na náhradu škody zo strany poškodených.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky v závere svojho podania uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4 To 84/2013, zo dňa 12. decembra 2013 bol porušený zákon v ustanoveniach § 214 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák., § 277 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. v prospech obvineného Ing. I. T., a preto navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4 To 84/2013, z 12. decembra 2013 a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Nitre, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinený podal prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4 To 84/2013, zo dňa 12. decembra 2013, a to z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., nakoľko rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku.

Na základe dovolania obvineného a generálneho prokurátora Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo 16. marca 2016, sp. zn. 6Tdo 10/2015, rozhodol v zmysle § 377, § 384, § 385, § 386 a § 388 Tr. por. tak, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 12. decembra 2013, sp. zn. 4To 84/2013, a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech a v prospech obvineného Ing. I. T., zrušil tento rozsudok a tiež konanie, ktoré mu na krajskom súde predchádzalo a všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce a prikázal Krajskému súdu v Nitre, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd v tomto rozhodnutí konštatoval, že odvolací súd nekonal v súlade so zákonom, nakoľko porušil ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por. a § 326 ods. 5 Tr. por., pričom zrušil rozsudok Okresného súdu Topoľčany z 10. apríla 2013, sp. zn. 1T 6/2012, a bez toho, aby vykonal dokazovanie, sám rozhodol (zápisnica z verejného zasadnutia konaného 12. decembra 2013). Najvyšší súd vyslovil, že takto sa celé konanie pred krajským súdom stalo nezákonným, a preto nezaujal stanovisko ani dovolacím dôvodom, nakoľko vychádzajú z nezákonným spôsobom zisteného skutkového stavu. V tejto súvislosti poukázal na zásadu vyjadrenú v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 57/1984). S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd uviedol, že pokiaľ by odvolací súd chcel sám rozhodnúť, musel by vykonať dokazovanie v potrebnom rozsahu na ustálenie skutkového stavu, aby odstránil pochybnosti, ktoré vytykal súdu prvého stupňa. Pri novom preskúvaní sa mal krajský súd

vysporiadať aj s dôkazmi a námietkami, ktoré uvádzal obvinený a generálny prokurátor vo svojich podaných dovolaniach.

Krajský súd v Nitre na verejnom zasadnutí konanom 6. októbra 2016 po zistení, že zo strany procesných strán neboli návrhy na doplnenie dokazovania, nevykonali dôkazy a uznesením podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného Ing. I. T. a odvolanie okresného prokurátora zamietol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por., dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

K dovolateľom označenému dovolaciemu dôvodu najvyšší súd uvádza, že nie je prípustné preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku, skutkový stav teda môže dovolací súd hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy aj ich hodnotenie súdmi nižších stupňov. V tomto smere považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zväziť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3 a § 326 ods. 2 Tr. por.).

V danom prípade sa Krajský súd v Nitre v otázke viny a trestu obvineného Ing. I. T. stotožnil so skutkovými i právnymi závermi Okresného súdu Topoľčany. K dovolaniu obvineného treba uviesť, že len formálne odkazuje na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. V skutočnosti sa obvinený domáha zmeny skutkových zistení. Zdôrazniť treba, že medzi skutkové zistenia patria aj otázky subjektívnej stránky trestného činu, teda zavinenia obvineného, ktorého absenciu v podanom dovolaní napáda.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2011 pod č. 3, podľa ktorého dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemôže napĺňať poukaz na to, že vykonaným dokazovaním nebola v konaní preukázaná subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchateľa k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak, ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.

V prejednávanej veci sa jedná o súbeh trestných činov, a to zločin nevyplatenia mzdy a odstúpného

podľa § 214 odsek 1, odsek 2 písmeno c/, odsek 4 Trestného zákona a zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, za ktorý bol uložený obvinenému úhrnný trest za použitia § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. Ako už najvyšší súd vyššie uviedol, pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v cit. ustanovení je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. Nakoľko sudy ustálili, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti prvostupňového rozsudku, zodpovedala tomu i právna kvalifikácia, bez ohľadu na presvedčenie obvineného, že nebolo jednoznačne preukázané, že sa nedopustil skutkov uvedených v obžalobe. Obvineného námietky voči nesprávne zistenému skutkovému stavu a následne nesprávneho právneho posúdenia konania obvineného nenapĺňajú dovolací dôvod tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky opätovne zdôrazňuje, že dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu, či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa. Zjednodušene povedané súd pri posudzovaní, či došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., posudzuje, či skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku je správne právne kvalifikovaný, ale nemôže ho meniť na základe skutočností, ktoré obvinený navrhuje v súvislosti s tým, že poukazuje na nesprávne vyhodnotenie dôkazov.

Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že obvinenému bol právoplatne uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávanú trestnú činnosť pripúšťa a tento zároveň nevybočuje z rámca zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom tiež nebolo zistené ani porušenie žiadneho hmotnoprávneho ustanovenia kogentnej povahy viažuceho sa k rozhodovaniu o treste, ktoré by bolo podraditeľné pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ zakladajúceho dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenému a zrušiť napadnuté rozhodnutie, a preto dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.